Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26828
Copyright: Admont, Benediktinerstift

280

cordo cepiat. aut cōplectat qm̄ bonꝰ sit
dns. S; æ ad nos ire deamꝰ. æ in nob illum
agnoscamꝰ. æ in nob artifice laudemꝰ. q
ipsũ cōplari idonei ñ sumꝰ. Et si cōplari
idonei aliq̄n erimꝰ. eũ fuerit mundatũ
cor nr̄m fide. ut postremo gaudeat ue
ritate. nē qm̄ uidi. a nob ipse ñ potest opa ei
uideamꝰ. ne sine ei laudem remaneamꝰ. Q
laudate dnm qm̄ bonꝰ est. psallite noi ei
qm̄ suauis est. Forte est bonꝰ. æ suauis ñ est
si ñ daret gustare. Tale aũ se pbuit hoib
ut ē panē de celo miserit. æ filiũ suũ eq̄le
q̄ hoc est q̄ ipse dedit hominē faciendũ æ p
hoib occidendũ. ut p hoc q̄ tu es gustes q̄ ñ
es. Multũ enim adiuat gustare suauitatē
dei. q̄ remota erat illa æmulis abra. ui aũ
nunis abiect. æ in mo iacens. In magna ista
separatione missus est mediator. Il potest ad dm
ho. ds fact est ho. ut qm̄ ho potest ad hominē
q̄ ñ potest ad dm. p hominē uenit est ad dm.
æ fact est ei mediator. di. æ hominũ ho. x ec
ce. S; si ho solũ est. hoc sequendo q̄ est. nũq̄m p
uenit est. Si ds solũ est. ñ cōprehendendo q̄ ñ est
nũq̄m peruenit est. Ds fact est ho. ut p hominē
q̄ potest ad dm peruenias q̄ ñ potest. Ipse est me
diator. un fact est suauis. Id suauis panem
glorie. Qm̄ q̄ ñ est suauis dnis. qm̄ panē angloꝝ
manducauit ho. Il enim abundet uiuit ho. æ
abundet uiuit angls. Ipsa est ueritas. ipsa
est sapientia. ipsa est uirtus di. S; qm̄ ea p fruit
angli. ui ñ potest. Illi enim q̄m̄ pfruunt. Si
enim est. In principio erat ũbũ. æ ũbũ erat. a dm.
æ ds. e. ũbũ. p q̄ facta s omia. Tu aũ q̄m̄ eam
gis. Ia ũbũ caro factũ est. æ habitauit in nob.
Et enim panē angloꝝ manducaret ho. crea
tor angloꝝ fact est ho. Psallite q̄ noi ei. qm̄
suauis est. Si gustastis psallite. Si gustastis
qm̄ suauis est dns psallite. si bn sapit q̄ gusta
stis laudate. Iste ta magr est et cogitat pascentũ.

ut eũ fuerit pulmo aliq̄d delectat. ñ reddat gratiam
laudando q̄ gustat. Si debis ñ tacem. de illo
q̄ dedit omia tacebimꝰ. Psallite dno qm̄ suauis est.
Et audite ia opa ei. Tendebamus eum uos fortassis
uide bonũ omnũ bonoꝝ. bonũ. aq̄ s omia bona.
bonũ sine q̄ nichil est bonũ. æ bonũ q̄ sine ceteris bo
nũ est. Tendebamus uos ut uideritis. æ forte in eam
dendi acie nimis ure deficiebamus. Hoc enim ex me
comedo. sic patior: S; æ si est aliq̄s sic fieri potest æ
ualde potest ac ne nimis fortior me. æ tantũ cor
dis sui dui figit in eo q̄ est. laudet ille ut potest æ
q̄m nos ñ possimꝰ laudet. Iterũ illi q̄ in hoc
psalmo repetit laude sua. ut æ firmoꝝ et æ
infirmoꝝ. Ita æ in illa mutione seruiu sui moysi
cũ dicet ego sũ qui sũ. æ dicet filius israel q̄ misit
me ad uos. æ ipse ipse est nimis humane difficile
erat capere. æ timebat ho ad hoies q̄m̄ uis ñ abhoie
tanto ds repetit laude sua. æ hoc de se dicit q̄
capi dulcis possit. ñ in eo uolunt remanere q̄ lau
dabat. q̄ ñ posset laudator arrangere. Ita de inq̄
die filius israel. Ds abraha æ ds ysaac æ ds iacob
misit me ad uos. Hoc in nomine meo. Certe dne
nomen illud dis. q̄ ex tu dixisti. ego sũ qui sũ. q̄ mi
sit me ad uos. Vñ nomen mutasti ut dicet. ds abra
ha. ds ysaac æ ds iacob. Il ne tu uideris ratio ei
responde. æ dice. q̄ dixi. ego sũ qui sũ. uerũ est. ñ ca
pis. q̄ aũ dixi. ego sũ ds abraha. æ ds ysaac æ ds
iacob. æ uerũ est. æ capis. Id enim ego sũ qui sũ ad
me pertinet. q̄ aũ ds abraha. æ ds ysaac æ ds ia
cob ad te pertinet. Et si deficis in eo q̄ in sũ capere q̄ t
sũ. Ecce forte q̄ sqm̄ putaret illud q̄ dixit ds ego
sũ qui sũ. æ q̄ est misit me ad uos. hoc solũ et nomen
est. q̄ aũ dixit ego sũ ds abraha. æ ds ysaac æ ds
iacob. p iale nomen est. ñ cunauit ds eũ dixisset.
ego sũ qui sũ. æ q̄ est misit me ad uos. dice. q̄ hoc est
nomen sit mi et nũ. q. æ si hoc ñ dicet intelligere
est enim uere est. æ eo ipso q̄ uere est. sine initio æ sine
fine est. q̄ ũ ipse hominē est. ego sũ ds abraha. æ
ds ysaac æ ds iacob. ne ibi subortere humana

nõ